

מסורת הש"ס

(א) כִּי־אֵל שְׂאִינָה עֲשִׂיָּה,
(ב) לִקְמֹן סָֿה, (ג) [סָֿה חֲרֹץ
שְׂרֹבֵץ] בִּזְהִימָת עֵרֶץ
עֶרֶץ פְּרָא, (ד) לִקְמֹן סָֿה,
(ה) כְּסָֿה: הַנְּלֻחִים,
(ו) כְּסָֿה: הַחֲמִישִׁים הֵם לְהִרְעֵ
הַיּוֹם, (ז) [כְּסָֿה] שְׂבָֿעִי
אִתָּא דְּמִיגְרֵי בְּהִידֵּי מִגְרֵי
בְּהוֹן, (ח) [כְּסָֿה] דְּכֻטֵּל לְהוֹ
דִּדְהוֹ מִיָּהוּ, (ט) [כְּסָֿה] מִיָּהוּ,
(י) רָשָׁי

תורה אור השלם

1. כי אולי צמי אותי לא
ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים
המה להרע ולהטיב לא
ידעו:
2. ויהי תשעיהו לא יצא
הצר התיכנה ודבר יי
היה אליו אמר:
מלכים ב ד כ

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא הו' מחילה
אמר ליה רב הונא:
(ב) תוס' ד"ה מערב וכו'
וסת' לקמן. גי' דף נט:
(ג) בא"ד ודאי של רביס
היתה ומבל מקום אי לאו
כ"ל יתן חיבת ולעיל גמי
משמע וכו' עד ס' רבוי:
הוא גליון:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

עושיין פסין פרק שני עירובין

כו.

מערכ אבולוה מחווא ערשייתא. פי' רש"י לא התיר לערב כולה יחד אע"ג עשיהם עיר קטנה ומנן לקמן (ו) עיר של יחד מומערבין את כולה וקשיא דכפ' כ"ד מערבין (לקמן פ"א. ט.) אמרין דשל רבים הוא דקאמר כר רב אנוה מערב ככלה מחווא ערשייתא דכל חד וחד הוי שויר לחבריה ועיר

ש'ל יחיד לא דבי ש'זר אס לא ש'סיה
ש'ל ר'ביס קודס אלא ודאי ש'ל ר'ביס
סיהם (ו) ולעיל (ג); נמי משמע ש'סיהם
ש'ל ר'ביס גבי אבלי דמחאח דאמר
אילמא ללמאן ש'עולות ב'לילא דהו
חייב עליה משום ר'ר' ש'משמע דהו
ש'ס ס' רבא מ"מ אי לאו משום
ס'ירי דבי מורי הו יבולין לערב כל
העיר יחד וכו' משעירי נ' דיוורין לר'
יבדא או ש'ל ס'סירות לר' ש'מעין:
דב' תורי. פירס הקוטרס
דמחאח עיר שאין לה מומה

ועשו מחיה בראש מנחות לכל 27
לשבור גרעינין ולא חשב מחיה
להצטרף המנחות ולעשות לה העיר
כחתם לפי הדיקוק לא נעשה בעבור
העיר אלא לשבור פירא דבי תורי
ושמע שריל שיקוק קודם ישוב
העיר דאס הוקק אחרי כן אז נעשה
גם בעבור העיר והיו מחיה מעליהם
וקשיא דלישנא משמע שאס נסתלקה
משס הפירא דבי תורי מחיה מעליהם
ולפי' הקונו' ק"ח אס לא היה הפירא
לא היה יתיר כיון דהוקק ונצטרק יצ
ועד מה שפי' בקונטרס דמנחות לא
לה חומה לא נהירא דאמר לעיל
אנונא דמנחות איתנולא דלתומי
נעלות בליה ועראה דמוקפת חומה
היתה אחר שמישהו והיו יבולין
לעבר יחד אי לאו פירא דבי תורי
שהיה בין ערסא לערסא לאורך
המזבז והיתה יתירה מצית סאחיס
ומקוק י' ולא היו יבולין לעבר
מערסא לערסא לפי גלגל היו יבולין
לעלות מזה לזה דהפירא היו קרפף
יותר מצית סאחיס ולא דמי לכריס
דפרי לעלות דראוין למחל אס
ולע"ז ריש להו מחיות אינס מעליס
כלוס דמחיות העשויות לנחת הס
ורש"י" כביד מעברין ולקמן ד'
ה' חס חסא סאחיס וזלי יבולין

להלן משכונה לשכונה והיו כחצין בין ב' חצירות דלמערבין לקמן
 שמערבין שמים ואין מערבין אחת והכא י'נא משמע
 בפירא אלא) משום דהוא מחזיק עשויה לנחת:
 ביהו אמור ו' דהיינו. ולכא למערב דמערבין דמבטל
 בהדיא רשות ביתו דאם כן מאי לא מ'אחתי י'י חבר
 אי נמי משמע ליה דמערבין איירי אפילו בסתם:
 ול

ק בין הדרך לבוסתנה ויעטלג בזהוה שזיל ורבה כי שלפיהו לא
 ליה אבווריקה בבוסתנה שיה לבולה בוסתנה חזר לאבווריקה והי
 נקטיהו דלא ליהרר בר הוה בר מינה לאוקטינהו והיהו שעתא
 בלחזר אמיניהו רביהו עיר חדשה כו' והאי בוסתנה
 גדול האילן עשו האבווריקה כביד הלך שפיר עבד בר הוה בר
 נמי לנניעות עבדא וכן לנחת להשתמש להניח זה עליהוהין
 ובר הוה ברד דרבי יהושע שלח נוכח אתמול ותפרו מקיטו של
 ידו אתמול וכן עקר: **באיסעריטא של מלכיס**. רבבה שאחורי
 שלאלי ואמני: **הסיבנה**. אחרי פלגין של חוקיה דחזר חזר שלפני
 חזר ולא הוקפה לדירה: **מאי בני הסס**. ברחבה שאחורי פלגין
 של פתחו שלח היא רשות למלך המוט ליהסן שס: **שסן**. מלך
מחזק כו'. ודאי מחזק בשביעל שיה לו רשות שהיה לו בחזר מיירי דחי לא
 מחזק רשות כולן ותלקו ואכור עליון ואשמעיין ר' אלעזר דהמבטל
 מחזק להן הוא אכור להבנים והואוהי מביטו חזר ואף על גב
 ש: ושלאו מותר לו ולכן כשאר כל אדם הנכנס לאחר חבירו ומותר לו
 בעל הוא דריתו: **מביטו** **מ** מביא אכור הוא להוהיא ולא אמריין
 הוא מביט ומוהיא איכא למימר כלניס בעלתה הוא אכל מביטו
 וס: שן שמת רשותו והואוהי שן כשגובין צלן כגדוד היה לו אכור:
 דין הסס ביטו הוא דאכור להס הא חזירו שריא להוהיא מנחיהן
 ואוקימנא בשביעל רשות חזירו ולא ביטל רשות ביטו וקשבר
 להן היא וביטו מיוחדת לאכור להן להוהיא מרשותו לרשותן:
 מחזק

שליפניהו. דלא ס"ל הא תקנא: נקטינהו מבסריה. שלא יחזור רב
הוא וימקס: איסיב. לקווייה דשפיר עבד: עיר חדשה מודין
אם משיבסא. אם מוקפת חומה ואינה מיושבת כולה כשכא למדוד
החומה לא ימודן כל מה החומה לא הכנים לדוממה לאו חומה
היא לשויה כולה כד' אמות הואיל
שיסינהו חדשה שקדמה חוממה
שיסינהו אבל ישנה שסיבה ישנה
קדם לחוממה מודין לה מחוממה:

שליפתו אול רב פא
יהושע נקטיהו מבח
רבינא לרבא *עיר
משיבתה וישנה מחו
ואיזו היא ישנה חר
ישבה ישנה ישבה ולת
כחופה ולבסוף ישב
לרבא והאמר רב א
לא שמה מחיצה א
עבידא לה לא הויא מח
עבידא לא הויא מחיצה
דרב יהושע לרבא והו
העשויה לנחת לא ש
בר אבוב מערב לה ל
ערסיתא משום ^אפירא
דבי תורי במחיצה הע
עליהו ריש גלותא
ולהיטיב לא ידעו: א"ר
אפי' בית כור: מתני'
הנניה אומר ואפילו
כאסטרטא של מלך א
אחד דרשו שנאמר ^א
(אל) חצר המבורה

עשו מחיות לראשי המצוות לכל
דבר שחוק לעורל נחשבתם הנדוניין
ללא חשביו של המצלה לזכר את
המצוות ולעשות העיר אחת ואע"פ
המצוות של קיימת היטה: פירא.
מזהה כמו פירא דכוריו במ' פנעה
שמן

קדוה כד. וכן מחזיר דרב הוא נעשרה לגמל דמיא שאינה נעשית
 לדירה חמיר לגמל ולבא בה: **לפרע**. לאסור. ובתשובה הגאונים
 ונאמרים בלשון אחר ישר בעיני מלך הוא בוסמא קרפף ויחר
 נתיבת סמים שלל הוקף לדירה הוא ואבוורנקא כמין אכסדרה או
 נתיבת שניין הלכסיס) בוקף פרסם שלן ועומד בנאמץ פרסם או
 יוצרף ריש גלותא אלא לטלטל מפסח בוסמא שפנה אלא אלא הבית
 עד האבוורנקא ועד דב הוא בר חיננא כמין שזיל מן הפסח
 עד האבוורנקא גדר מנאן וגדר מנאן בקצה קנה פסח מנ' להס
 לאסור אלא להקל ע"ד"ל דשרי לטלטלי צבוכה בוסמא דרבין להס
 הוקף לדירה ואח' תלמיד דרבא בר פפא ורב הוא ברב ר' יהוש
 ר' אדבור להו דלאא שפיר עבד דשלפניהו ולמחר אדכור ואחזבה
 יומי הכוקף ולבסוף יב דמי שקורס נעישמו מקיפין אותו ולאחר
 חיננא ורב פפא אחזבה ממחית אדרכלין דהא מחז'ה דאבוורנק
 לצויהן שפושטת שם ושאר נלי תשמעם קרי עליהו על דב פסח
 ורבא בר חיננא ועכשו ונאמרים לאסור עליוהי וליהיב
 פלטין ושם היו מטיילס חמיר אלאא איכא דירה ביה: **ושנין**. ר
 תמים הואי חזיהנה הוא קרי לה ואב"ג דמלודיה לעוף כעיר קרי
 למחנה דרך יאהו: **להושיב ישיבה**. ע"ג תלמידים לעסוק בתורה
 שמונה דבי חו' (דמינו בדי הד"י מנבר צו:): **אנשי חרץ ששנה** חר
 נטייל אף בחצר אסורים לטלטל מבתיהן שבהים לכל אחד ואחד הן
 רשות חזירו רשות ביתו נמי ביטל ועשה אורח אללן לפיך אף ביתו
 אסורא מותר להכניס ולהוציא מפסח בתיהן לחצר כדמין ב"י דער (לקמן)
 ולהוציא מפסח חזירו לחצר דאר רשות דהו' הוא וסכא נמי כיון
 חזירו ביטל להו רשות ביתו הו' ביתו כבתיהן דבשלמא מנתיבין
 חזיר ומחזיק ברשותו הוא ואסור עליהם וכן עליו כדמין פסקה דה
 אלא **פנ**. לקמן פסקה דר' ביתו אסור להכניס ולהוציא לו והלן ו
 לחצר שרשותו שלט בה ה"ד א' דלא ביטל חזירו חזירו שרי
 נטבטל רשות חזירו רשות ביתו לא ביטל לפיכך חצר כולה
 אסורא

עין משפט
גר מצות

כח א מ"י פכ"ח מהל'
 שנת ה'ל' ה ש"ע
 א"ח ס' שנה סע"ף יא:
 ג ב ג מ"י פט"ז מהל'
 שנת ה'לס טו סמו
 עשין דרכנ א טו"ש"ע א"ח
 ס' שנה סע"ח א:

רבינו חננאל (המשד)

[illegible]

(א) גי' רכשו היא להסדן גמ'
 ידלן הדמיה היא שישנה
 ונלסנסק הוקסס רשנה
 (ב) נרסס ונלסנסק יסנה זנ"ס
 (ג) נרסס רססן זנ"ס אלס
 לננסנסס וסנן יסנסס אלס
 לנסס הסנסס זנ"ס לקסן גנ'
 יסרס רכס חסר, וסנן נסרסן
 עקן סרס.
 (ד) נרסס רכסן סססס ססס
 סססס סססס (ססס).